

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2011. DECEMBER XXII. ÉVFOLYAM 23. SZÁM

„JÖN MÁR A JÉZUS, A MI SZIKLAVÁRUNK”

Advent és nem-advent

„Amiképpen pedig a Noé napjaiban vala, aképpen lesz az ember Fiának eljövetele is...” (Mt 24,37-39)

Nem-advent – amikor az ember nem vár, nem készül Isten ígéreteinek a beteljesülésére. Jézus Krisztus az özönvíz történetéhez hasonlítja az utolsó napok történéseit. Az emberek el vannak foglalva a mindennapi élettel, annak örömeivel és gondjaival. A Lk 21-ben mondja Jézus: vigyázzatok, hogy a szívetek meg ne nehezdedjék részegségtől, dobozdástól, vagy az élet gondjai miatt, hogy váratlanul ne jöjjön rátok az a nap. Ha tovább olvassuk az alapigét, akkor a 39. versben erre a megállapításra találunk: „nem vettek észre semmit.” Ettek-ittak, házasodtak, élték a mindennapi életet és nem vettek észre semmit. Van nem-advent is.

Isten állandóan körülvesz szeretetének a jeleivel. Naponkénti gondviselése állandó üzenet: Isten szeret minket. A Szentírásban is ott a drága üzenet, nem büntetésre, kárhozatra, hanem megtartásra, üdvösségre hívott el minket az Úr Jézusban. Isten jósága, szeretete megtérésre kellene indítsa, mondja Pál apostol is. Isten nemcsak a szeretetét jelzi, hanem kifejezi a bűn ellen való haragját is. Isten kegyelmes, szerető Isten, de igazságos, bünyűölő Isten is. Ő méltán tud haragudni népe bűnei miatt. Elmondja, hogy mit kell tennünk, mi az Ő akarat, mi mégis sokszor elfordulunk Tőle. Isten jelez, Isten üzen: bűn ellen való haragját és kegyelmét egyaránt üzeni. Észre lehet venni, hogy Ő üzen.

Noé napjaiban is észrevehették volna, de nem akarták meglátni. Észrevehették Noé kortársai, hogy valami készül. Bizonyára meg is kérdezték Noét, mit építesz és miért építed? Noé pedig elmondhatta, amit Istentől hallott, hogy gonosz a világ és Isten el fogja azt pusztítani. Épült a bárka napról napra, talán még el is jöttek páran, hogy nézzék, meddig tart ki az a bolond, és senki nem vette észre, hogy itt tényleg baj van, gondolkozzunk nosza el. Jónás figyelmeztető szavát a niniveiek szívükre veszik és megtérnek, Isten pedig meghagyja őket. Noé kortársai más emberek, nem akarnak tudomást venni Istentől, bűnről. Nem vettek észre semmit akkor sem, amikor Noé a családjával bement a bárkába, talán

Isten népe, a keresztyén nép hirdeti: jön az Úr, és várja, állandó adventben élve készül Urának érkezésére

még az első esőcseppektől sem ijedtek meg, de utána rá kellett döbbenjenek arra, amit addig elképzelni sem akartak. Késő volt már. Van nem-advent is.

Nekünk a lehető legnagyobb jel által üzen Isten. Van Jézusunk, Messiásunk, akihez lehet, akihez kell csatlakozni hűséges tanítványokként, aki világossá tette Isten üdvözítő akaratát. Jézus Isten szeretetének a jele, de visszatérésekor megmutatja Isten ítéletét is a bűn felett. Van Jézusunk, van Szentírásunk, templomaink, de a világ nem akarja észrevenni Istent. Nem akarja meglátni Isten jeleit. Készül a szeretet ünnepére ajándékok halmozásával, de Isten nélkül. Csomagokat osztogatnak, ajándékoznak, de Isten ajándékát nem veszik át: nem fogadják be Jézust a szívükbe. És telnek a karácsonyok, de Isten mindig kimarad a megajándékozottak sorából, mert nem adjuk oda neki hálaáldozatul magunkat, életünket.

Ott volt a bárka, de Noé idejében nem figyeltek fel rá. Ma is ott van az egyház, az istenfélők közössége, Isten népe, melyet Krisztus tulajdon vérevel szerzett. Ez a bárka

LOVÁSZ ISTVÁN

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Szomjazó ember vagy

A várakozás boldogtalanságunk legbiztosabb jele. Aki vár, annak lelkében üresség van, amit semmi be nem tölthet. A várakozás állapotát nem mi magunk hívjuk életre a lelkünkben, hanem az csak egyszerűen megjelenik. Az, ahogy élünk és mindaz, amit megélünk, mérhetetlen szomjúságot okoz nekünk.

Pedig szinte minden erőnk és igyekezetünk arra irányul, hogy szomjunkat oltssuk. Elgondolt vagy megálmodott terveink hűséges társként kísérik bennünket. Kijelölik lépéseink irányát, meghatározzák kapcsolatainkat és életszemléletünket. Kívánságaink rejtőzködő démonokként tanácsolnak bennünket, és mindent önmaguk akaratának vetnek alá. Úgy, hogy közben elhitetik: a saját akaratunkat teljesítjük.

A várakozás emberi mivoltunk legrégebbi és legbűnösebb érzése. „Olyanok lesztek, mint az Isten...” – mondja a Gonosz Ádámnak és Évának. Ekkor születik meg a vágy az ember szívébe, hogy több legyen annál, mint ami. Az ember minden erejét és figyelmét a keresés köti le. Keresi a boldogságát, és jellemző módon a dolgokban. De nem válik Istenné. Mitöbb, egy idő után már embernek sem ember.

Furcsa ellentmondásossága ez életünknek. Belül érezzük az ürességet, belül éget a várakozás, hogy többek legyünk, ám ezt a belső, lelki szomjunkat dolgokkal igyekszünk oltani. A tárgyak imádatában élünk. Valami miatt azt hisszük, hogy a dolgok megnyugtathatnak, megvigasztalhatnak bennünket. És valóban, úgy tűnik, hogy a dolgok oltják a szomjunkat.

Csak hogy a megszerzett dolgok örömeiből nagyon hamar kijózanodunk, és szomjúságunk még inkább kínoz bennünket. A dolgokat megunjuk. A téglafalak, a gépek, az ízek, a számok, a ragyogás, a hatalom – egyszóval a dolgok: unalmasak. Egy ideig örülünk, aztán rájuk ununk. És megtájljuk őket. Több kell. Ott vagyunk újra, ahonnan elindultunk: várakozunk.

A várakozás kímoldító erő is ugyanakkor. Kímoldít valahonnan és valamilyen irányba fordít. És ezen az úton találkozik velünk a Kegyelem. A Kegyelem nem egyéb, mint felüdülés, a kínzó vágyakozás megszűnése. A Kegyelem hazatalálás.

Távolodjunk el a dolgoktól. Csak próbaképpen. Mi marad? Első látásra semmi. Kirekesztettség, szegénység, üresség. Ha kitar-

VISKY ISTVÁN

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

Templomszentelés Érkörösön /3. – A Misztótfalusi gyűjtemény évfordulója /4.

„Vala egy Istentől küldött ember, kinek neve János. Ez jött bizonyítván, hogy bizonyítást tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen őáltala. Nem ő vala a világosság, hanem jött, hogy bizonyítást tegyen a világosságról. Az igazi világosság eljött már a világba, amely megvilágosít minden embert.” Jn 1,6-9

Az Igében Keresztelő János tanúskodásáról olvasunk, nem ő a megváltó, Ő a megváltó hírnöke, ő utat készít eljövételének. Mi is adventkor Jézus eljövételének útkészítőivé válunk.

A régi ígéret beteljesedését hirdette, a mennyei világosság a földi sötétségbe költözött, Jézusban testet öltött. Az volt az egészen szokatlan, a más, a beteljesedett próféciában, hogy „fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától”. Isten kiemelte Szűz Máriát az egyetemes biológiai áramlásból és a természet összefüggéséből. Az angyal elmondta, hogy a Szentlélek száll reá és a Magasságbeli ereje borítja el, azaz egy tökéletesen új, semmi másból le nem vezethető teremőti döntés volt jelen a fogantatásban. Elindult valami felülről és belépett ebbe a világba. A teremtés kezdetéhez hasonlítható ez, amikor Isten Lelke lebegett a káosz és sötétség fölött, hogy megszülessen a látható világ.

Adventkor arra tekintünk, hogy a Szentlélek lebegett Mária életében és várta Mária válaszát, hogy elkezdődjön az új világ. A teremősnél Isten azt mondta, hogy legyen. Itt az új teremősnél Mária mondja: Legyen nekem a te igéd szerint. Ki merné állítani, hogy egy ilyen új teremőst lehetetlen, mikor az angyal állítja: Istennél semmi sem lehetetlen. Csak az tagadja, aki számára a világ magába zárt rendszer, amelybe nem

A LÉLEK CSENDJE

Légy a világosság befogadója

hatolhat isteni működés. Nekünk azonban a remény, a várakozás, a bensőség és az öröm forrása. Mindez egyetlen képben áll előttünk, s ez a kép Máriáé. Nem ő volt a megváltó, de a megváltó kiválasztott édesanyja volt, aki legjobban ismerte, leghűségesebben követte és legbensőségesebben szerette elsősülőt fiát, megváltóját.

Keresztelő János azt hirdette, hogy új kezdethez érkezett el Jézussal a történelem. Vele, általa született meg a keresztyén anyaszentegyház is, fölőtte is a Szentlélek lebeg. Isten választotta ki az egyház seregét, az Ige és kegyelem által, hogy Krisztus testeként működjön, hogy a remény forrása legyen a világ romjai között. Keresztelő János hirdette, hogy Jézussal érkezett a sötét világba a világosság, s egyházunk is a világosság befogadója és visszatükörözője.

Az Egyháznak folyton vállalnia kell küldetését: Isten útját készíteni a lelkekhez, áttörni a világ magára zárt páncélját, hogy onnét felülről áradhasson a Szentlélek

világossága. Jézus egyszer Szűz Márián keresztül lépett be a világba, most az Egyházon, az Igén keresztül. Az emberek, ma szinte valamennyien, reménytelenül fordulnak a jövő felé. Az Egyház az új világ eljövételét hirdeti: Az idő betelt, közeleg az Isten országa. Nem vágyalom, nem utópia és nem illúzió, lelke békéjét, életének harmóniáját csak az találja meg, aki megtalálta az Egyházban Isten országát, aki engedi, hogy az Ige uralja életét, lelkét.

Isten nem a fejünk fölött intézi üdvösségünket, szólít és nekünk igent kell mondanunk. Mária a történelem nagy fordulóján kimondta a legyent, nekünk is nyitottnak kell lennünk és igent mondanunk, hogy a Szentlélek megkezdhesse működését lelkünkben.

Adventben Isten arca közelebb hajlik felénk, hogy bizalom és remény ébredjen újra a szívünkben. Egy festő ezt a bibliai ígét festette meg: Az ajtó előtt állók és zörgetek. Az asztalos, mikor megszemlélte a képet, ezt a megjegyzést tette: Látszik, hogy nem szakember, nem festett kilincset az ajtóra. A festő azt válaszolta, hogy szándékosan nem festett kilincset, mert lelkünk kapuját nekünk kell kinyitni, a kilincset belül van.

Adventben Jánossal együtt mondd családban, környezetben, hogy eljött a világosság, itt van, közöttünk van. Máriához hasonlóan lelkeddel, belülről kellene ajtót nyiss, igent mondva Isten rád vonatkozó akaratára, légy a világosság befogadója, továbbadója, visszfényezője.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

„JÖN MÁR A JÉZUS...”

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

ma a kereszt köré épült, hiszen azért tartatunk meg és azért van örök életünk, mert a betlehemi kisded felnövekedve váltságghalált halt értünk, a bűneinkért. A feltámadott Úr Jézus pedig óvja ezt a bárkát, a pokol kapui sem vesznek az Ő anyaszentegyházán diadalmat. Isten népe pedig, a keresztyén nép hirdeti: jön az Úr, és várja, állandó adventben élve készül Urának érkezésére. Noé nem tudta mikor jön az özönvíz, de készült rá, nem halogatott. Az egyház sem tudja, mikor jön vissza az Úr, de tudja, hogy meglesz, erre készül, erre készülünk istenfőlé élettel, hívő imádsággal, a szeretet gyakorlásával.

Feladatunk építeni a bárkát, épülünk fel Isten hajlékává a Lélek által. Imádkozunk a nem-adventben levőkért és szólítsuk meg őket, hirdessük: jön már a Jézus, a mi sziklavárunk.

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

tóan távolodunk a dolgoktól, akkor elkezd élettelt megtelni körülöttünk a tér. Lelkünk legmélyebb valóságai kezdenek alakot ölni. Olyan furcsa kérdések szegődnek mellénk, mint: ki vagyok valójában én? Mi a feladatom? Miért születtem? Merre tartok? Kinek vagyok fontos? Milyen történetnek vagyok a része?

Ezek a kérdések kivezetnek bennünket a dolgok világából, és elvezetnek egy érdekes, aggasztó de valahogy mégis megnyugtató térbe: a saját lelkünkbe. Oda, ahol várakozásunk, szomjúságunk forrásai felfakadnak valahonnan még mélyebbről. Csendes, fénytel teli, biztonságot sugárzó hely ez. A várakozás helye. A hang nélküli kiáltás helye.

De profundis clamavi ad te Domine – a mélysegből kiáltok hozzád, Uram, mondja a 130. zsoltár, a tiszta, dolgokat nélkülöző várakozás zsoltára.

Advent – várakozás Arra, aki mellénk lép és Aki megígérte, hogy aki hisz Őbenne, az soha többé meg nem szomjazik.

TÜRMEZEI ERZSÉBET Ahol ránk Jézus vár

Valami mindig vár.
Hol munka, láрма, hajsza,
hol a mindennapok küzdelme, harca,
hol keservek és kísértések,
próbák, bukások, szenvedések,
hol csend, csend, csend...

Kívül?
Vagy bent?
Valami mindig vár.

S Valaki mindig vár.
Mert Jézus mindig, mindenütt ott van.
Ott a zajban, a mindennapokban,
küzdelmekben és feladatokban,
ott szenvedésben és kísértésben,
hogy felemeljen, őrizzen, védjen,
hogy tanácsoljon, segítsen, áldjon,
átvigyen tűzön és akadályon,
új erőt adjon új kegyelemben.

Mindenütt mindig vár,
de százszorosan vár ránk
-a csendben!

TEMLOMSZENTELÉS ÉRKŐRÖSÖN

Lelki hajlékra, otthonra lelni Istennél

Október 23-án, Isten kegyelméből templomszentelési ünnepséget tarthattak a Nagykárolyi Egyházmegyébe kebeleztet érkőrösi gyülekezetben.

Sok előzetes készülődés és anyagi források előteremtése után szinte önerőből, ez év áprilisában-májusában kivitelezésre került a munkálat. Sokan kivették részüket a felújításból, úgy anyagiakban, mint kétféle munkával.

Időközben lelkipásztor-csere történt a faluban, hiszen Csáki Andrea Márta az érsemjéni gyülekezetbe került, míg az ő helyébe augusztustól a Szatmár-Kürtlaki Református Egyházközségből Kúrti Tamás.

Október 23 a hála, az ünneplés, a boldog örvendezésnek a napja volt a gyülekezet számára. A meghívottak közül ft. **Csúry István** püspök hirdette az igét a Zsolt 80, 5-13-ból kihangsúlyozva azt, hogy megannyi problémás élethelyzetre az emberi élet egyetlen lehetősége és megoldása az, ha Istennél keres és talál menedéket, segítséget. Legközelebről is a templomban lehet ezt közvetlen módon megtapasztalni, ahol az ember az Őt megszólító Úrral találkozik. Az igehirdetést követően a Nagykárolyi Egyházmegye esperese, nt. **Nagy Sándor** áldotta meg a megújult templomot, hangsúlyozva: fontos, hogy legyen egy hely, ahová mindenki visszajöhet, otthonra lelhet, és ahol megvalósulhat a lelki és szellemi egészség is. Ezt követte a meghívott lelkipásztorok köszöntése.

Az előző lelkipásztor, **Csáki Andrea Márta** az érsemjéni gyülekezet nevében köszöntötte a gyülekezetet, míg az előtte itt szolgáló lelkipásztor, **Kurta Tótos Beáta** a hadadi egyházközség üdvözlését tolmácsolta. A tasnászántói egyházközség nevében **Barabás Attila** szólt, míg Tasnád és Sződemeter gyülekezeteinek nevében **Pakulár Juliánna** hozta a biztató szót. Érend-

Csúry István püspök: az emberi élet egyetlen lehetősége és megoldása az, ha Istennél keres és talál menedéket, segítséget

redet **Erdős Csaba** lelkipásztor képviselte, majd **Érkörös ortodox lelkipásztora, Covaci Dan** bátorította és buzdította a helybelieket. Ezt követően a polgármester, **Mihalca Gheorghe** köszöntötte az érkőrösieket és dicséretét fejezte ki a megvalósított munkálatokért. Végül a gyülekezet főgondnoka, **Orosz László** fejezte ki háláját és köszöntését a jelenlevők felé. Az ünnepség hangulatát emelte a gyermekek és nőszövetség rövid műsora, akik versben és énekekben fejezték ki Isten iránti hálájukat.

Az istentiszteletet követően szeretetvendégségben vehettek részt a jelenlevők és meghívottak, melynek a Művelődési Ház adott otthont. Kellemes hangulat, jó étel, és a gyülekezet szorgos asszonyainak lelkes munkája emelte az alkalom ünnepélyességét. A délutáni ebédet követően bálon vehettek részt az érdeklődők, hogy a hálával elkezdett napot ünnepléssel, és jó kedvvel zárhassák.

Mindezen alkalmak is azt fejezik ki számunkra, hogy van élet ott, ahol az embereket megmozgatja az Isten iránti buzgóság és szeretet. Az Úr Isten áldja meg gazdagon az érkőrösi református egyházközséget, és mindazokat, aki szívükön hordozzák az Isten egyházának sorsát, jövőjét. Istené legyen a dicsőség mindezért.

KÚRTI TAMÁS lelkipásztor

BÓDÁS JÁNOS

Ádvent

*Te szörnyű, vajúdó idő,
ne szülj, ne szülj több rémet,
most már örömmel, békességgel
legyen megáldva méhed.*

*Szülj halva minden szenvedélyt,
vad átkot, véres harcot,
fojtsd meg a bűnt, mi valaha
öledben megfogamzott.*

*Elég volt már a győtrelem,
elég volt már a vérből,
napfényre vágyunk a szorongás
fekete erdejéből.*

*Szüless meg bennünk, tisztaság,
szüless meg bennünk, béke,
s tedd kezédet a vad világ
lázás ütőérére.*

*Szüless meg bennünk szeretet
te legszebb lelki virtus,
teremts bennünk új életet,
szüless meg bennünk, Krisztus!*

Október 23 a hála, az ünneplés, a boldog örvendezésnek a napja volt a gyülekezet számára

A MISZTÓTFALUSI KIS MIKLÓS GYŰJTEMÉNY ÉVFORDULÓJA „Minden lélek dicsérje az Urat” (Zsolt 150,6)

A misztótfalusi református gyülekezet október 9-én fontos művelődési eseményt ünnepelt, a parókia udvarán található Misztótfalusi Kis Miklós gyűjteményes ház létrejöttének 20. évfordulóját.

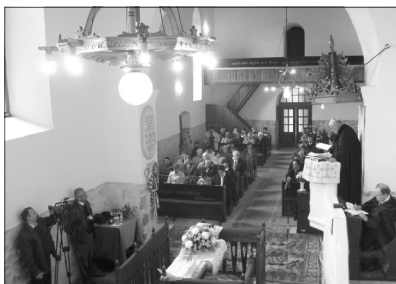
Misztótfalusi Kis Miklós (1650-1702) településünk szülőtte, a reneszánsz nagy alakja, sokoldalú, rendkívüli személyiség volt. Misztótfaluból indult el életútja, Nagybányán, Nagyenyedén, Fogarason keresztül Hollandiába, Amszterdámba vezetett. Ott vált híres betűmetszővé, majd az Aranyos Biblia (1685) kiadójává.

„Ki nevét szokba, betűkbe, / Más nevekbe rejti – / Azt az Úristen / Nem felejtí” – írja róla Paskándi Géza.

Tíz évi ott tartózkodása elég volt ahhoz, hogy gazdag emberé váljon, de ő ezt a gazdagságot szellemi értéké változtatta, hazahozta Erdély-országba, itt szerette volna gyümölcsoztetni. Sajnos az akkori Erdély főurai ezt nem támogatták, sőt vád alá került, ugyanis Kis Miklós Kolozsváron telepedett meg, itt nyitott nyomdát (egyházit) saját felszerelésével, amelyet Amszterdámból hozott haza. Mindössze annyi volt a vétké, hogy többet tudott, mint felettesei. Az eklézsia megkövetésére került sor, ugyanis vád alá helyezték, de úgy sem nyert megbocsátást.

Betegén, mindenkitől elhagyva élt, egyedül hűséges felesége, Székely Mária tartott ki mellette haláláig. Kolozsváron a Házsongárdi temetőben alussza örök álmát.

Kis Miklós tragédiáját formálta Veress Dániel irodalmi művé. *A megtévesztett* című monodráma a nemes betűmetsző, nyomdász, tudós, művelődéspolitikus és író gondolatait, lelki tépelődéseit rögzítette. „Munkámra Isten indított, eszköz voltam kezében, büntetett, mert szeretett ... Mégis meglehet, hogy réges – régen idehagytam volna Er-

A Misztótfalusi-gyűjtemény húsz évvel ezelőtti avatására emlékeztek

délyt, ha meg nem házasodom vagy házasságom nem kedvemre való: Sorssomná lett, sorsunkká lett, itt élnünk és halnunk.”

1991-ben abból a kis gyűjteményből, amelyet gyülekezetünk lelkésze, Molnár József Károly hozott létre, vált két helyiségnyi anyag hozzáadásával múzeummá, amelyet a Münchenben élő (Németország), azóta sajnos már elhunyt, Molnár József lapkiadó és nyomdász adományozott a gyülekezetnek, 30 évi gyűjtésnek eredménye. Az ő anyagi támogatásával vált hírneves gyűjteménnyé, helyiségünk ismertté, sok turista zarándokhelyévé.

A gyűjtemény felavatása húsz évvel ezelőtt történt, sok neves személy fordult meg itt akkor. Október 9-én emlékeztünk erre az eseményre, azokra a személyekre, akik ezt lehetővé tették akkor, s az azóta eltelt időre.

Sok neves személy jelent meg most is ezen az évfordulói ünnepélyen. **Dr. Hemán M. János**, a nagyváradi Sulyok István Teológiai Intézet igazgatója hirdette Isten Igéjét, és a koltói kórus szolgált. A jelenlevőket köszöntötte nt. **Varga Károly** esperes, lelkipásztor, és nt. **Ecsedi Árpád** helyi lelkipásztor.

Ünnepségünket megtisztelte a Magyar Köztársaság kolozsvári főkonzulátusának képviselője, **Dunai Péter** konzul. Az ő buzdító szavai arról is szóltak, hogy bátran merjük vallani magyarságunkat, éljünk a magyar állam által felkínált lehetőséggel, a honosítással, mely a határokon átívelő egységet jelenti.

Ismét megtisztelt jelenlétével **dr. Fekete Károly**, a Debreceni Hittudományi Egyetem rektora, és **György Géza**, az Alföldi Nyomda ZRT vezérigazgatója.

Érdekes és tanulságos előadásokat hallhattunk a továbbiakban **dr. Ferenc Postma** amszterdami professzortól, és **Ósz Előd Sándor** kolozsvári lelkész, levéltáros tolmácsolásában. Előbbi *A holland kapcsolatok háttéré és az erdélyi diákok a XVII. században* címmel, utóbbi az Aranyos Bibliáról beszélt. Büszkék vagyunk arra, hogy a mi gyűjteményünkben is van egy Aranyos Biblia, melyet még annak idején a lelkész Molnár József Károly vásárolt saját pénzén. A gyűjtemény két létrehozójáról is megemlékeztünk. Angster Mária (Magyarország) és Ronald Steur (Hollandia) a Misztótfalusi Kis Miklós Múzeumi Alapítvány tagjai emlékeztek Molnár József-re. A rendezvényen koszorúzásra is sor került. Nem maradt el a résztvevők megvendéglése sem.

Sok év telt el, de szívünkben most is él a múlt. Nekünk továbbra is az a feladatunk, hogy ápoljuk, vigyázzuk arra, amink van, időnként emlékezzünk, és emlékeztessünk, ne feledjük a jelenben a múltat tisztelni. Köszönjük azoknak, akik ezt lehetővé tették számunkra: „Zengjen hála ének, / Minden ajkon zengjen! / Isten szent nevének / Hő imát rebejen ...”

ROMOK MÁRTA, Misztótfalu

Mindenre van erőm a Krisztusban

Egy lelkes csapat közreműködésével, október 16-án Belényesben megtartottuk, immár harmadik alkalommal, az Idősek vasárnapját. Hivatalos volt a rendezvényre minden belényesi idős magyar férfit és nő, felekezet-től függetlenül.

Dél előtt a református templomban kezdődött az ünnep. **Máthé László** ny. lelkipásztor az ötdíj parancsotot boncolgatta, majd imádságot és áldást mondott **Prém Csaba** lelkipásztor. Következtek a gyerekek jótanácsai és jókívánságai a nagymamák és a nagyapák részére – rímekbe szedve. Sokszor derültek mosolyra az idős arcok.

A nap második felére szeretetvendégség volt meghirdetve. A régi református iskola nagytermében terítették meg az asztalokat. A 15 órás harangszó után megtelt a nagyterem. A szeretetvendégség ígérhetéssel kezdődött, a Fil 4,13 alapján:

„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít”. Máthé László igét hirdetett, Prém Csaba imádkozott.

Ez alkalommal sok római katolikus testvérünk is részt vett az ünnepségen. Nótákkal, vicekkel, emelkedett hangulatban telt el a délután.

Minden belényesi idős magyar férfit és nőt szeretettel láttak

Esteledett, amikor a résztvevők mosolygó arccal, csillogó szemekkel köszönték meg, hogy részt vehettek az ünnepen és meghatódva vették kézhez az RMDSZ által készített szeretetsomagot.

Volt olyan résztvevő, aki visszautasította a csomagot a következő szavakkal: „adják egy rászorultabbnak, nekem bőven elég volt a szép délután”.

Köszönetet mondok a lelkes csapatnak, akik már több éve időt és fáradságot nem kímélve segítenek abban, hogy közösségformáló rendezvényeinket összeállítsuk és megtartsuk.

A csapat tagjai: Mikló Gizella, Horváth Jutka, Boros Teréz, Bálint Gabriella, Bálint Elemér, Halász Anikó, Halász Ferenc, Tóth Piroska, Ungor Rozália, Gábor Juliánna, Gábor Mihály és végül, de nem utolsó sorban, a rendezvény szellemi szervezője **Máthé László** ny. lelkipásztor.

Hálát adunk Istennek, hogy ad „munkásokat az aratáshoz”.

GÁBOR JULIÁNNA

VISSZATEKINTÉS HÁROMSZÁZ ÉV TÁVLATÁBÓL (2.)

Rákóczi családi portrék

I. Rákóczi György Gyulafehérváron fejedelmi nyomdát létesített. Ott román nyelvű református egyházi könyvek kiadása is folyt. A református egyházi használatra megjelentetett könyvek közül kiemelkedik a Geleji Katona István erdélyi püspök által szerkesztett *Öreg Gradual*. 1636-ban 200 példányban adatta ki ezt a terjedelmes, sok kottája miatt is drága nyomtatású könyvet és a nagyobb egyházközségeknek küldte meg azzal, hogy a lelkipásztorok változásával is maradjon a gradual az illető egyházközség tulajdonában. A gradualos éneklés nem volt használatban akkor már a református egyházban, azt katolikus liturgiai elemnek tartották. Geleji Katona és a fejedelem azt akarták, hogy a református istentisztelet színesebb, kórus alkalmazásával művészebb legyen, és ezzel visszatartsák a katolizálástól azokat, akik a református szertartást túlságosan egyszerűnek tartották és emiatt akartak katolikus hitre térni. Templomokat építtetett, javíttatott, harangokat adományozott. Ez a támogatás a református egyházra vonatkozott. Az unitáriusokat a törvény kötelezése miatt megtúrta, a szombatosokat azonban nem védte a törvény, ezért üldözte őket.

A magyarországi alkotmányosság védelmére és azon belül a reformátusok és evangélikusok szabad vallásgyakorlata érdekében francia és svéd szövetségben bekapcsolódott a harmincéves háborúba és 1644-45-ben győzelmes szabadságharcot vívott III. Ferdinánd ellen. Az 1645-ben megkötött linzi békében a magyar alkotmányosságot megerősítette. A protestánsok

vallásszabadságát a jobbágyok számára is kiterjesztette arra az esetre is, ha földesuruk katolikus, tehát a lelkiismereti szabadságot e téren a földesúri jog fölé emelte. A protestánsoktól elvett 400 templom visszadását kikötötte. 1646-ban az országgyűlés törvényerőre emelte a linzi békét, amit a király a következő évben szentesített. (Az más

Bisterfeld gyulafehérvári professzor, a fejedelem bizalmasa puritánus volt, de óvatosan képviselte tanait, nem akart gyors és látványos reformokat. Tanítványait viszont e szellemben nevelte. A fejedelemnek ez ellen nem volt kifogása. Hasonló módon működött Medgyesi Pál (1605-1663), a magyar puritanizmus irodalmilag legtöbbet alkotott képviselője, aki 1638-tól a fejedelem egyik udvari lelkésze volt annak haláláig. Ezzel szemben Tolnai Dali (talán inkább Dáli) János (1606-1660) harcos puritánus

I. Rákóczi György erdélyi fejedelem és Lorántffy Zsuzsanna. Rusz Károly alkotása

kérdés, hogy a protestánsok végül is 90 templomot kaptak vissza.)

Hitelveit tekintve szigorú ortodox református volt I. Rákóczi György, aki elmarasztalta és országában akadályozta a puritanizmus hirdetését. Az angol polgári forradalom eszmei alapját adó vallási és politikai eszmerendszerben ő felforgató törekvést látott, amely a királlyal is kész szembefordulni. Igaz, hogy az Erdélybe és Magyarországra igen korán eljutott puritanizmus ott vallási területen maradt, lelki ébredést, szertartási- és egyházkormányzati reformot, a kálvini presbiteri egyházigazgatás megvalósítását, a püspöki és esperesi hatalom visszaszorítását célozta. Rákóczi György a hierarchikus berendezkedésű episzkopális, azaz püspöki egyházi igazgatást, valamint a helyi egyházi vezetésben a patrónusok meghatározó szerepét támogatta. Az 1646. évi szatmárnémeti nemzeti zsinaton a presbiteri rendszert ugyan bibliainak és reformátorinak ismerték el, de annak bevezetésére a körülmények szerintük még nem értek. A puritánokat elítélte a zsinat. Révész Imre szerint nem ítélte el a zsinat a puritánokat, hanem Geleji Katona István meghamisította a zsinati végzéseket és megváltoztatta azokat, a presbitériumok felállítása tilalma kimondására, 1649-ben így jelentette meg a zsinat kánonait, amiket II. Rákóczi György fejedelem aztán így erősített meg.

elveket vallott, aki evangelizációs körutakat tett, a presbitériumokat elvbarátaival ténylegesen szervezte, hamarosan elvesztette „öreg” Rákóczi György támogatását. Tolnai Dali 1639-1641 között viselt sárospataki rektori tiszteből lelkipásztori, aztán Rákóczi Zsigmond seregében 1644-45-ben táborig lelkészi, majd ismét gyülekezeti lelkészi állásba távozott, ahol esperessé választották. Mozgalmát részsszínat ítélte el, őt esperesi hivatalából letette. Az 1646. évi szatmárnémeti nemzeti zsinatra ugyan Tolnai Dali Jánost a börtönbüntetéstől megmentette, esperességből és lelkészi állásból történt elmozdítását azonban nem oldotta fel.

II. Rákóczi György

Rákóczi és felsővadászai Rákóczi György 1621-ben született Sárospatakon és 1660. június 7-én halt hősi halált Nagyváradon a török ellen vívott százsfenesi vesztes csatájában szerzett három súlyos fejséjében. Apja 1642-ben fejedelemmé választotta az erdélyi országgyűléssel. 1643-ban kötött házasságot Báthori Zsófiával, aki buzgó katolikus hitét kényszerből cserélte fel a házasság kedvéért reformátusra, de titokban mindig katolikus maradt. 1648. október 11-én követte édesapját az erdélyi trónon II. Rákóczi György.

DR. CSOHÁNY JÁNOS

CSIHA KÁLMÁN

Advent

*Adventben élek, ó szállj le hozzám,
Váltsd meg a csonka életem!
Hítem el-élhal, hiába hoznám,
Vissza szíveembe: fájva érezem.
Keserű hangok fojtják a torkom,
Sötétben ölel ezernyi átok.
Jézus, Te tiszta, szent erő,
Ó, szállj le hozzám, hozzál világot!*

*Adventben élünk, ó, szállj le hozzánk,
Váltsd meg a csonka életünk!
Reményt nélkülöd hiába hoznánk,
Jutalmunk ez: adventben élhetünk.
Keserű hangok fojtják a torkunk,
Sötétben ölel ezernyi átok.
Jézus, Te tiszta, szent erő,
Ó, szállj le hozzánk, hozzál világot!*

Kisköri presbiteri találkozó a Körösközben

Október utolsó előtti vasárnapjának délutánján, őszi időben került sor az Erdőhegy-Kisjenői református templomban a hat körösközi református gyülekezet első kisköri presbiteri találkozására. Az 1956-os szabadságharc emléknapiján egy sokkal inkább a mai életünket égető kérdésre: a népszámlálás fontosságának és szükségességének a kérdésére igyekeztünk válaszokat keresni és találni.

Már az istentisztelet igei üzenete is felhívta a gyülekezet figyelmét arra, hogy számunkra nem egyszerű, szokásos számbavételt jelent ez a népszámlálás, nem csak egyszerűen magyarnak és reformátusnak kell vallanunk magunkat, ha a számlálóbiztos felteszi a kérdést, hanem sokkal fontosabb az, hogy érezzük is: magyarként és reformátusként Isten gyermekei vagyunk, az ő népéhez tartozunk. **Módi József** aradi esperes a 2Sám 18,1-6 versei alapján hirdette az Igét. Az idős Dávid király, élete vége felé érkezve, amikor saját édes fia, Absolon ellen kell harcoljon, számbaveszi azokat az embereket, akik még hűségesekek hozzá.

Ha Istenhez való hűségünkben vennék minket számba, akkor református gyülekezeteink siralmas képet mutatnának. Egy anekdota szerint egy jó humorral megáldott lelkipásztor, mikor egy kiüresedett templomban kellett prédikáljon a kevés számban jelenlevő híveknél, temetési istentiszteletet tartott. Egy koporsót helyezett el a templomban, melybe egy tükröt tett, s megkérte

a híveket, hogy egyenként búcsúzzanak el a megboldogulttól. Mikor belenéztek a koporsóba, mindenki a saját maga arcképét látta benne, s elgondolkozhatott, vajon él-e. Mi is, mikor megszámláltatunk, el kell gondoloznunk, hogy vajon élünk-e reformátusként és magyarként?

A hat körösközi református gyülekezet első alkalommal tartott kisköri presbiteri találkozót

Az igehirdetés után **Papp József** házigazda lelkipásztor köszöntötte az összegyűlt előljárókat a Kol 4,17-tel, hangsúlyozva, hogy a szolgálat, amelyre vigyázni kell az Ige szerint a lelkiismeretesség, amely tulajdonképpen felelősségérzet az adott közösségért.

Bíró Zoltán főgondnok, a kisköri presbiteri találkozó főszerzője az 1Pt 5,2 versé-

vel köszöntötte a presbitereket és lelkipásztorokat: „Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvé arra nem kényszerítésből, hanem örömmel; sem nem rút nyereszkeskedésből, hanem jóindulattal.”

A köszöntések után került sor a konferencia előadására, mely a népszámlálás kapcsán felvetődött kérdéseket taglalta. **Böloni György**, az Arad megyei RMDSZ népszámlálásért felelős vezetője tartott tájékoztatót arról, hogy miért is fontos számunkra és mit is mér fel tulajdonképpen a népszámlálás.

A presbiteri konferencia természetesen nem érhetett véget anélkül, hogy a gyülekezeteket képviselő presbiterek és gondnokok ne számoltak volna be az egyházunk községükben zajló munkákról és kihívásokról. Így tudhattuk meg, hogy milyen nehézségekkel küzdenek, és milyen áldásokat tapasztalt meg az elmúlt időszakban Feketegyarmat, Nagyzerind, Bélzerend, Vadász, Ágya és Erdőhegy-Kisjenői református népe.

A körösközi gyülekezetek első presbiteri találkozója szeretetvendégséggel ért véget az Erdőhegy-Kisjenői református közösség újonnan épült gyülekezeti termében. Mindannyiunk hálás szívvel gondolunk vendéglátóink szeretetére, az áldott alkalomra, melyen a Körösköz református gyülekezeteinek előljárói közösen sorakoztak fel az Úr Isten egyházának szolgálatára.

LŐRINCZ LÓRÁND-PÉTER

PRESBITERI KONFERENCIA KOLTÓ-KATALINBAN

Szolgáljuk az Urat

A Nagybányai Egyházmegye október 15-én tartotta évi presbiteri konferenciáját, melynek helyet adott a Koltó-Katalini gyülekezet. Szép számban képviseltették magukat az egyházközösségek lelkipásztorai és presbiteri.

A konferencia áhitattal vette kezdetét, melyen Isten Igéjét nt. **dr. Hermán M. János** a Zsolt 13. alapján hirdette, arra biztatva, hogy mindig, minden időben merjük megvallani Istennek panaszainkat, elmondani imádságainkat éneklésben, igehirdetésben. Isten kipótolja fogyatkozásainkat, bizzunk Isten hűségében, Dávid féle bízalom hason át bennünket, és Isten velünk lesz.

Az istentiszteleten a koltói kórus lelket építő dicséretekkel szolgált. Az igehirdető kiemelte, hogy az éneklés és a prédikáció összekötő pillér az ember és Isten között.

Az egybegyűlteket köszöntötte nt. **Varga Károly** esperes, házigazda lelkipásztor, **Márton Jenő**, az egyházmegyei Presbi-

teri Szövetség elnöke és **Sebők Zoltán** koltói gondnok.

Előadást tartott **dr. Erdélyi Géza** nyugalmazott felvidéki püspök a presbitériumok szolgálatáról a gyülekezetekben. Szolgák vagyunk az Úr szőlőjében, elhívott és megbízott szolgálói vagyunk az Úrnak, kiknek vállalni kell a felelősséget, hiszen mi magunk és a nyáj is elszámolás elé kell álljunk. Az előadó középpontba helyezte, hogy az Urat szolgálni és magasztalni, a gyülekezetet, az egyházunkat és nemzetünket a szülőföldön dicsérni nagyon fontos. Szolgáljunk az Úrnak hittel, hűséggel és teljes átdással.

A második előadás a 200 éve született Liszt Ferencről szólt, akit **Méhes Éva** zene-tanárnő, presbiter méltatott. Az előadás kezdetén és végén két Liszt darabot hallgathattunk zongorán, **Mares Hanna Blanka** tol-mácsolásában. Az előadás, mely aprólékosan méltatta a zeneszerző, művész, író és zenész életét nagyon lekötötte a hallgatók figyelmét.

Isten kipótolja fogyatkozásainkat, bizzunk az Ő hűségében

Liszt Ferenc barátságban volt, többek között Teleki Sándorral és megfordult Koltón is, ahol a közelmúltban mellszobrot avattak emlékére, mely előtt mi is tisztelegthettünk. Közös szeretetvendégséggel zárult a konferencia a katalini kultúrotthonban, melyért köszönet illesse a koltói és katalini házigazdákat, kérve Isten áldását életükre.

POZÁN EDIT misztótfalui gondnok

TOLLVONÁS

Kegyelem

Az anya hirtelen megállt két kisgyermek ágya mellett. Esti, félős árnyak léptek vele a szobába: ilyenkor mindig beléhasított az a bizonyos kegyetlen gondolat, mely néhány hónapja rettegést hoz a kicsiny családba.

Letörölte a szeme sarkából folydogáló könnycseppet, úgy hajolt immár mosolyogva a gyermekek fölé. Furcsa rendben aludtak: kívül az óvodás kislány, belül az iskolás fiú. A bátorság érzete rendezte így a helyüket.

Nem gyújtott világot, csak a konyhából szűrődött ki fény, de közelebb, a jó éjt puzsi után hajolva, kicsit megdöbbenve látta és immár hallotta is, hogy a két gyermek imádkozik:

– Én Istenem, jó Istenem, hozd haza, gyógyítsd meg a mi apukánkat!

Nem tudta magát tovább türtöztetni és ráfeküdt jajgatva a gyermekek lábánál bóbiskoló játékokra.

– Ne sírj anyu. Te mondtad, hogy apu jó kezében van – vigasztalta, arcát törölgetve a kislány.

A leányka csak bólintott rá, mint egy mindent-tudó felnőtt. Pufók kis arca, kezdett lesoványodni, hiszen még a napközben is finomabban eszik, mint itthon.

Elfogyott a család letett kis pénze, a gyári fizetés. Nincs itthon egy kiló krumpli, egy főzetnyi paszuly... De nincs itt a család feje, az apa sem.

Messze, idegenben próbál szerencsét: betegségre gyógyulást. Idehaza több mint fél éve járt orvostól-orvosig, kórháztól-kórházig – mindhiába. Fogyton-fogyott ereje, már néhány liter vizet sem tudott a lépcsőn felvinni. Fiatal melle állandóan zihált, ha őszi köd lepte a város utcáit, ha hideg hó ropogott a járókelők lába alatt. És most itt van ez a reményt-hozó tavasz, mindhiába. Leszázalékolták, dolgozni nem tudott.

Az útlevel megszerzésére is ráment majdnem az élete, de nem adta fel. Közben szülei s az egész család is beleroppant egy hirtelen halálesetbe: megállt a bátyja szíve.

Mintha egy láthatatlan cérnaszálon, titkos tero szerint vezették volna, ki Magyarországra, egy cetlire írt budapesti érebeszt keresve.

– Én Istenem, jó Istenem, hozd haza, gyógyítsd meg a mi apukánkat! – hallotta még álmában is a gyermekek kérését, és hosszú idő óta, most először aludta át az éjszakát, hiszen utolsó éber gondolata a gyermekek-adta bizodalom volt.

– Lám – gondolta a girbe-gurba egyenetlen tönkházi plafont nézve – még ezeknek az emberkének is több hitük van, mint nekem. Vajon honnan jön szájukra a kérés? És milyen biztosak abban, hogy megadatik... Hiszen, sajnos, tőlem ezt nem tanulhatták...

Álmat látott akkor éjszaka: csodálatos, tiszta-fényű álmot. Odahaza járt falujában, a régi utcában és a kora reggeli égről valaki megszólította. Először csak egy furcsán kellemes melegséget érzett tarkóján, aztán jött a hang.

– Ne félj, a férjed hazatér – mondta olyan lágyan és gyógyítóan, mintha lelket simogatná.

Megfordult az égre nézve és meglátta az aranyban-kékben tündöklő arcot, melynek látványa békét, reményt árasztott a keleti dombok fölött. Hasonlót még sosem látott sem festményeken, sem képezetben.

Reggel frissen ébredt, olyan bizalommal a jövőt illetően, olyan erősen a napi teendők láttán, mint fél soha az életben.

Felkeltette, megmosdatta, megreggeliztette az álmos kicsiket, egyiket napközibe viszi, a nagyobbik iskolába megy... Már az ajtóban álltak kabátkáikban, mikor az anya még visszament a fürdőszobába. Talán tükörbe sem nézett, mióta elment a férje, de most belepillantott és akkor, azon nyomban megrepedt a tükör feszített fénye és lába elé esett sok apró darabban.

Megijedt, hiszen a mondas szerint ez rosszat jelent.

– Nem, nem. Régi, rozsdás volt szegény – nyugtatgatta magát.

Mégis úgy télt el a nap, mintha állandóan tükördarab szurkálná a szívet.

Délután, mikor hazatért távoirat várta, néhány sor üzenet: „A férjed jól van. Húsvét másodnapján megműtötték. A szíve ismét rendben.”

Leroskaát a konyhaszékre és magához ölelte két gyönyörűséges reménységét. Eszébe jutott egy másik üzenet: „Kegyelem néktek és békeség!”

VERES PIROSKA

MAGYARNAK LENNI (5.)

IV. Béla, a honmentő

Árpád vezér volt a honszerző, István király az államalapító, IV. Béla Árpád-házi királyunk pedig a honmentő, aki 1270-ben, mikor is elhunyt, a szörnyű tatárdúlást követően egy megújult államot hagyott utódaira.

Sok-sok áldott és kevésbé áldott uralkodó jelzi IV. Béla korát megelőzően nemzeti fejlődésünket, de mindazok szinte teljességgel porba hulltak az 1241-es szörnyű mongol invázióval.

IV. Béla 1235-ben került trónra, s igyekezett rendben tartani a dolgokat: visszaszorította a kiskirálykodó főurak hatalmát, Kötöny kúnjainak, akiket országába fogadott autonómiát és privilégiumokat adott és elkezdett (volna) ütemesen építkezni.

1240-ben a mongolok felégették Kijevet, s kettévált hadtestük Lengyel- és Magyarországra felé igyekezett szörnyű dúlások közepette.

1241. április 11-én Szübbötej kán tatárjai átkelve a Sajó hídján, 65.000 embert mészároltak le. IV. Béla Horvátországba menekült és kis küldöttségével a Trau-i várban várta a fejleményeket.

1242 nyarán Ögödej főkán meghalt, így a mongolok Karakorumba tértek, királyunk pedig a porig égetett homba tért oszlo hullahegyek és kannibalizmusból szülődött nyomorult emberek közé. Rogerius Siraloméneke 1241. decemberében már ostromolta az egetek:

„bűneinknek sokasága
mi fejünkre viaszszállta
nyomorúság idején

.....

hogymár több gyászt meg ne érjünk
engeszeld meg Őt miértünk –
könyörögj, te Szűzanya.”

IV. Béla várrendszerré alakította Budát, sok-sok várat, palotát és templomot építtetett. Budán német polgárok építették a Nagyboldogasszony (ma Mátyás) templomot, s ekkor épült a jáki templom is.

A lakosság igen megritkult a tatárdúlások idején, így Pestet németek lakták be, az Alföld közepére kúnok telepedtek, a románok pedig Erdélybe masszív tömbökben érkeztek.

IV. Béla korában alakult az egyetlen magyar alapítású rend, a pálosoké, akiket Özséb esztergomi kanonok egyesített. A XIII. század végén már 18 kolostoruk volt Pilisszentkereszt és Buda-szentlőrinc központtal.

A nemzettudatot ébren tartotta Szent Erzsébet kultusza. II. Endre lányát 1235. július 1-jén avatták Rómában szentté. Példás életű volt Szent Margit is, Béla lánya, aki 28 évesen, apjával egy évben, 1270-ben halt meg.

IV. Bélát, Magyarország feltámasztóját a Margit-szigeten temették el. Utódai IV. Kán László és III. Endre, jó törekvések dacára is, csak árnyékai lehettek a nemzetmentőnek. 1301-ben pedig az Árpád-ház kihalt.

Épüljön tudatunkba, hogy „áron vétettünk (mentettünk) meg”.

BOROS J. ATTILA

Erdélyi Napló: az olvasás élménye

Idén ősszel ingyen
gyarapíthatja könyvtárát!

Fizessen elő az Erdélyi Naplóra, mi pedig az előfizetés összegének megfelelően erdélyi olvasóinknak könyvet ajándékozunk. Minden előfizetőnk, aki három hónapra, fél évre vagy egy egész esztendőre előfizet október 1-jétől az Erdélyi Naplóra, az előfizetésért cserébe könyvet kap ajándékba.

Előfizethet levélben, telefonon vagy e-mail-ben. Az igénylőknek postán küldjük el a választott ajándékkönyvet, az előfizetés ellenértékét a könyv átvételkor fizeti.

Az Erdélyi Napló előfizetési kampányában választható könyvek listája:

Negyedéves
Wass Albert: Mire a fák megnőnek
A kastély árnyékában
Elválik a veres csillag
Kovács G. István: A két Apafy Mihály
Bethlen Gábor és I. Rákóczi György
János Zsigmond, Bethory István
Dr. Peter Atherton: Aloe vera
Aprily Lajos: Transzilván hőskötemény
Mária Treben: Egészeses táplálkozás gyógynövényekkel

Féléves
Mária Treben: Gyógyulás a természet erejével
John Bradshaw: A szeretet
Fritz Gelger: Gyógyteák
Zelenák János: A halászlé titkai
Mária Treben: Gyógyteák Isten kertjéből
Dr. Fodor Kinga: Mit egyenek a kisállatim
Bota Gábor-Földes Anna: Bessenyei
Lili Marcou: Szálím magánélete
Benedek Elek: Nagy magyarok élete I-II.
Egyed Ákos: Erdély 1848-1849

Egýves
Sas Péter: Kés Károly.
Képeskönyv

Vagy letetsés szerint
választhat egy-egy
könyvet a
negyedéves
és féléves
csomagból.

Elérhetőségünk:
Erdélyi Napló szerkesztősége
Kolozsvár, Onisifor Ghíbu
utca 14. szám
Postal irányítószám: 400185
Tel: 0364-209836,
0364-142301,
0265-890150
E-mail: office@erdelyinaplo.ro,
www.erdelyinaplo.ro

✿ **CZEGLÉDI-DÍJ 2011.** A nagyvárad-i reformátusok közös reformációi istentiszteletén kiosztották az idei Czeglédi György-díjakat. A plakettet és oklevelet tartalmazó elismerést 2007-ben alapította a Nagyvárad-i Református Gyülekezeti Szövetség.

Az idei kitüntetettek: néhai Papp Kálmán presbiter (Biharpüspöki), néhai Szebeni István lelképásztor (Nagyvárad-Csillagváros), Kuin-Nagy Tibor-Imre presbiter (Nagyvárad-Olaszi), Barabás Mihály presbiter

Negyedik alkalommal osztották ki a Czeglédi-díjakat

(Nagyvárad-Ósi), Újvárosi Ernő gondnok (Nagyvárad-Rét), néhai Virágh Csaba presbiter (Nagyvárad-Rogériusz), Széll Lujza Erzsébet presbiter (Szőlős), Szabó Margit presbiter (Nagyvárad-Újváros), Szabó Mária Magdolna presbiter (Nagyvárad-Velence).

✿ **TEPLOMAVATÓ AZ ERDÉLYI GYÜLEKEZETBEN.** A budapesti Reménység Szigetén november 1-jén felavatták az Erdélyi Gyülekezet új altemplomát. Az épület megáldását megelőzően **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke és **Szászfalvi László**, az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár tartott ünnepi előadást. Az avatón **Csúry István** királyhágómelléki püspök hirdetett ígét, úrvacsorát **Zalatnay István** parókus lelkéssel együtt osztott. Az Erdélyi Gyülekezet altemplomában levő 400 négyzetméteres istentiszteleti hely, urnatemető és kopjafagyűjtemény építése eddig 90 millió forintba került.

✿ **A VÁRAD-OLASZI NŐSZÖVETSÉG GÖDÖLLŐI KIRÁNDULÁSA.** Október 22-én a Várad-Olaszi református egyházközség nőszövetsége szervezésében egy élményekben gazdag, csodálatos gödöllői kiránduláson vehettem részt. Köszönet érte. Elindulás előtt a templomban rövid áhítatban kértük Isten segítségét.

A csodálatosan felújított gödöllői királyi kastély látogatása felejthetetlen élményt nyújtott mindannyiunk számára. Onnan a főtéri református templomba mentünk, ami szintén Grassalkovits Antal építetett. A templomot a 19. században bővítették, az

A várad-olaszi nőszövetség gödöllői kirándulása

anyakönyvet 1728-tól vezetik. A templom mellett áll a református gimnázium épülete, melyben 400 tanulót oktatnak.

A gyülekezet bemutatását követően rövid imával és énekléssel búcsúztunk a gödöllői református templomtól.

Kirándulócapatunk a késő esti órákban, lelkiekben gazdagon feltöltődve tért haza, a számunkra felejthetetlenül szép kirándulásról.

BOHACS ILONA

✿ **JÖVŐ ÉVI REFORMÁTUS FALINAPTÁR.** A 2012-es naptárt, Szomor Attila segédlelkész munkáját, a szatmárhegyi és a misztótfalui református templomok, valamint a krasznai templom festett kazettái díszítik. Megvásárolható a lelkési hivatalokban. (Királyhágómellék.ro)

Emlékezzél meg az egész útról

Október 16-án, vasárnap délután nagyszabású ünnepi istentisztelet kezdődött a zsúfolásig megtelt református templomban abból az alkalomból, hogy hetven esztendő a százéves, elszórványosodott gyülekezet temploma, amely id. Demeter Gyula gondnoksága idején épült, s amelynek történetében a Demeter család mindig kiemelkedően jeles szerepet játszott.

Az ünnepi igehirdető ft. **Csúry István** volt, aki szerénységére jellemzően maga vezette gépkocsin érkezett jóval az istentisztelet kezdete előtt, hogy alkalma és ideje legyen a legfontosabb dolgokat megtárgyalni, hogy minden a legnagyobb rendben és ékességben menjen végbe.

A ma már csak néhány lelket számláló anyagyülekezetben, amelynek nándorhegyi (ma Vöröscél) leánygyülekezetében többszörösen nagyobb a lélekszám, Gáll Zoltán lugosi lelképásztor a beszolgáló. A nyár során kívül és belül rendbetették a templomot az ünnepi alkalomra.

Az igehirdetés a Kol 3,10 alapján történt, amelyből a leglényegesebb gondolatot

Karánsebesi ünnep. Hetven esztendő a százéves, elszórványosodott gyülekezet temploma

emeljük ki csupán: hinnünk kell, hogy Isten nagyon szeret bennünket.

Ezt követően **Fazakas Csaba** esperes köszöntötte a püspököt, illetve a karánsebesi gyülekezetet, s nem utolsósorban az ünnepi alkalomra egybegyűlt református és más felekezetű híveket. Majd a lelkési kar jelen lévő tagjai mondták igei köszöntőt. Meleg szavakkal üdvözölte az ünnepi alkalmon jelen lévőket a világiak részéről **Pataki Károly** egyházmegyei főgondnok és **Bálint Mihály** megyei RMDSZ elnök.

Dr. Hígyed István nyugalmazott lelkész a karánsebesi református egyházközség történetét vázolván föl rámutatott arra a történelmi tényre is, hogy Karánsebes – Lugos és Hátszeg mellett – a korabeli román nyelvű reformáció egyik bástyája volt. E sorok írója *Arcképvázlat* címmel ismertette írását, amelyet 1987-ben Demeter Gyula karánsebesi főgondnok, egyházmegyei világi főjegyző temetésén olvasott fel. Ezt követően Csúry István püspök és Jakab Sándor egyházközségi főgondnok az erre az alkalomra készült ruszkicai márvány emléktáblát leplezte le, a lugosi református énekkar szolgálata és Popper Norbert kántor orgonajátéka közben. Az emléktábla felirata: „Emlékezzél meg az egész útról, amelyben hordozott téged az Úr (5Móz 8,2) – E templom fennállásának 70. évfordulóján Isten iránti hálával áldozik az évszázada alakult Karánsebesi Református Gyülekezet – 2011. október 16.”

A lugosiaiak részéről **Csánki Katalin** tette szavaltával teljesebbé a műsort. Az istentiszteletet záró püspöki áldás és nemzeti imádságunk eléneklését követően a gyülekezet tagjai szeretetvendégségen, a meghívottak ünnepi vacsorán vettek részt.

MAKAY BOTOND

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábrián Tibor. **Szerkesztőségi titkár – olvasószerkesztő:** Babes Arday Erika. **Tördelőszerkesztő:** Petrikó Ildikó. **Külmunkatársak:** Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Lőrincz Lóránd-Péter, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovici (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkési hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentkereszt Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.